

CLUB DE LECTURA DE POESIA

BIBLIOTECA ARMAND CARDONA TORRANDELL
VILANOVA I LA GELTRÚ

PROGRAMACIÓ : abril 2010

Biblioteca Armand Cardona Torrandell

c/ Menéndez y Pelayo, 15 – 17

08800 Vilanova i la Geltrú

tel 93 815 91 21

fax 93 815 80 29

a/e: b.vilanovag.act@diba.cat

www.vilanova.cat/bilbioteques

www.vilanova.cat/blog/armandcardona/

Horari:

Matins: de dimarts a dissabte de 10.00 a 14.00 hores

Tardes: de dilluns a divendres de 16.00 a 20.00 hores

dissabtes: de 17.00 a 20.00 hores

Mercè Rodoreda Gurguí

Mercè Rodoreda Gurguí

Barcelona, 10 d'octubre de 1908 – Girona, 13 d'abril de 1983

Una mica de biografia

Mercè Rodoreda Gurguí nasqué el 10 d'octubre de 1908 a Sant Gervasi. Fou l'única filla d'Andreu Rodoreda i Montserrat Gurguí, grans amants de la literatura i el teatre. L'avi matern, Pere Gurguí, era un admirador de Jacint Verdaguer i féu aixecar un monument a la seva memòria al jardí de casa amb les dues obres més importants de l'autor, *Canigó* i *L'Atlàntida*, gravades. Aquell lloc es convertí en l'espai de les festes i reunions de la família. La figura de l'avi marcà intensament la Mercè i ella l'arribà a considerar el seu mestre. Gurguí li inculcà un profund sentiment catalanista i un amor a la llengua catalana i a les flors que quedaren ben reflectits al llarg de tota la seva obra.

Durant la seva infantesa Mercè Rodoreda llegí sobretot autors catalans clàssics i moderns, com ara Jacint Verdaguer, Ramon Llull, Joan Maragall, Josep M. de Sagarra i Josep Carner, influïda per l'ambient bohemí que es respirava a la casa familiar.

El 1921, a causa de la mort de l'avi matern, el seu oncle Joan Gurguí s'instal·là a casa de la família. La jove Mercè el tenia idealitzat perquè constituïa una figura llunyana i mítica que residia a l'Argentina. Acabà casant-s'hi el 10 d'octubre de 1928, el dia del seu vintè aniversari, a l'església de La Bonanova. Ell tenia catorze anys més que ella i, a causa del grau de consanguinitat, necessitaren una dispensa papal. I la història es complicà...

Una mica de teatre

Rodoreda tingué el seu primer contacte amb el teatre als cinc anys, quan féu el paper de la petita *Ketty* a l'obra teatral *El misteriós Jimmy Samson* al teatre del Torrent de les Flors. Anna Murià, amiga de Rodoreda, explicà en una entrevista que l'entusiasme de l'autora pel teatre augmentà durant l'exili.

L'any 1959 escrigué *Un dia* amb la idea de presentar-la al Premi Ignasi Iglésias de teatre, però s'havia deixat de convocar el certamen. En no aconseguir tampoc que s'estrenés en cap teatre, n'acabà desistint. Posteriorment *Un dia* serviria de base per escriure una de les seves novel·les més conegudes, *Mirall trencat*. No fou fins després de la seva mort, l'any 1993, que *Un dia* fou representada als

escenaris en una producció de Calixto Bieito dins del Festival Grec que no tingué gaire èxit; l'any següent es tornà a representar al Mercat de les Flors, després d'una revisió dramàtica amb millores a partir de la novel·la. *Un dia* es caracteritza per retrospeccions més pròpies del llenguatge cinematogràfic que no del teatral que impedeixen una estructura escènica eficaç. Fa un parell d'anys Ricard Salvat en féu una revisió a partir d'ambdós textos.

L'any 1973 escrigué *La senyora Florentina i el seu amor Homer*, una història de caire clàssic on sobresurten les veus femenines característiques de l'autora. Mario Gas fou l'encarregat de dur la peça teatral l'any 1993 al Teatre Romea amb Rosa Novell en el paper de Florentina i Rosa Renom en el de Zerafina.

L'única obra teatral publicada en vida de Rodoreda fou el relat d'amor "El parc de les magnòlies" a la revista *Els Marges* l'any 1976.

El 1979, dins de la programació del XIIè Festival Internacional de Teatre de Sitges, s'estrenà al Teatre Prado la comèdia romàntica de *L'hostal de les tres Càmelies*, l'única peça pròpia que l'autora veié representada als escenaris.

El maniquí 1 i *El maniquí 2* foren escrites pels volts de 1979. Són peces de teatre de l'absurd que tenen com a protagonista un maniquí que porta la veu cantant de l'acció i del deliri dels personatges. El 1999 Pere Planella estrenà *Maniquí* al TNC. Segons Francesc Massip fou l'obra teatral "formalment més innovadora i atrevida".

La seva obra dramàtica segueix la temàtica de la seva narrativa: històries d'amor impossibles, majoritàriament condemnades al fracàs, que giren al voltant del desencís existencial, la tristesa, el dolor i la falsedat. Segons Francesc Massip, una de les poques crítiques que es poden fer a Mercè Rodoreda en les seves creacions teatrals és la "falta de contacte amb la pràctica teatral", que li fa escriure textos difícils de portar a escena, com ja apuntàvem més amunt, en parlar d'*Un dia*.

